

STECCHETTI
"POSTUMA,,

XXVIII

F. Coppé.

Ἡ μετάφραση εἶναι χαρισμένη στὴν
Α. Τ.

Αὔριο θάρθει' αὔριο. Ἐναμετρῶ τὸ χρόνο
μὲ καρδιοχτύπι βλέποντας νὰ φεύγει στάλα στάλα
καὶ πίσ' ἀπ' τὴ μισάνοιχτη τὴν πόρτα μου θὰ λυώνω
ὡς ν' ἀκουστεῖ ἀνάλαφρο τὸ βῆμα της στὴν σκάλα.

* *

Θαρθεῖ! Θαρθεῖ! Ὅμως γιατί τρέμω σὰν τὸ τριφύλλι
ὅταν τὴν ὥρα τὴν γλυκεῖα σκεφτῶ τοῦ ἐρχομοῦ της;
Νὰ μὴ τὴν δοῦν στὴ γειτονιά ἐχθροὶ οὔτε καὶ φίλοι
καὶ μὴ τὸ ποῦν στὴ μάνα της καὶ μπεῖ κακὸ στὸ νοῦ της

* *

Κι ὅμως ἀκούω μιὰ φωνὴ νὰ λέει μου ἀγάλι:
θαρθῶ, θαρθῶ, καρτέρευσε' στὸν ὅποιον περιμένει
φαίνεται' ἀκόμη ἢ στιγμὴ γλυκεῖα καὶ πιὸ μεγάλῃ.

* *

Στὸ πρῶτο μας ἀγκάλιασμα πῶς θάναί τρομαγμένη,
κι ἀπάνω στὴ βελέττα ⁽¹⁾ της π' ἀκόμα πρὶν τὴν βγάλει
σὰν πόσα θὰ δεχθεῖ φιλιὰ ἢ τρισαγαπημένη.

Barcola Trieste 8—4—26

Ν. ΓΡΙΜΑΛΔΗΣ

ΣΗΜ. (1). Γιὰ τὴ λέξη «veletta» ὁ Olinto Guerrini ἔχει μιὰ
σημείωση πού λέει πῶς στὸ πρωτόγραφο τοῦ Stecchetti βόηκε
τὴν λέξη διαγραμμένη, χωρὶς ὅμως καὶ ὁ ποιητὴς νὰ τὴν ἀντικα-
ταστήσει μὲ ἄλλην. Προσθέτει ἀκόμη πῶς δὲν τόλμησε ν' ἀλλάξει
τὸ χειρόγραφο καὶ γι' αὐτὸ τὴν ἄφησε ὅπως ἦτο.